

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2016, č. j. OAM-90/ZA-ZA11-LE23-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2017, č. j. 1 Az 44/2016 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včasně podanou kasační stížností ze dne 6. 2. 2017, brojí žalobce, jakožto stěžovatel, proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze.

Stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala žádné konkrétní kasační námitky, které by bylo lze podřadit pod některé z ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dále stěžovatel s podáním kasační stížnosti nedoložil splnění podmínky povinného zastoupení advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Usnesením ze dne 7. 2. 2017, č. j. 2 Azs 32/2017 – 5, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby ve lhůtě dle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplnil kasační stížnost o důvody, pro které požaduje zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, a rovněž aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení doložil splnění podmínky zastoupení advokátem, či prokázal, že sám má vzdělání, jež je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 2. 2017.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „*[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*“ Dnem, který určil

počátek obou soudem stanovených lhůt, bylo pondělí 13. 2. 2017, kdy došlo k doručení předmětného usnesení stěžovateli. Konec lhůty pro doložení zastoupení proto připadl na pondělí 27. 2. 2017. Stěžovatel v této lhůtě své případné zastoupení (či příslušné vzdělání) soudu nedoložil, a neučil tak ani později. Lhůta stanovená ke splnění uvedené povinnosti proto uplynula marně.

Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*“ Zastoupení stěžovatele advokátem (či doložení příslušného vzdělání) v řízení o kasační stížnosti je podmínkou tohoto řízení. Nesplnění této podmínky je nepochybně odstranitelným procesním nedostatkem. Stěžovatel byl výše uvedeným usnesením vyzván k odstranění tohoto nedostatku, k čemuž mu byla stanovena přiměřená lhůta. Jelikož k odstranění nedostatku ve stanovené lhůtě nedošlo, v řízení z uvedeného důvodu nelze pokračovat a zákon pro uvedený případ nestanoví jiný procesní důsledek, je namíste kasační stížnost v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto přiměřeně dle § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona), dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (tedy přiměřeně i kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu